

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in rokoplasi se ne vračajo.

Urednik in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik koncesije lista „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge s omejenim poslovanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-87.

Naročnina: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljske izdaje za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšeratični oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratični oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilni račun št. 841.652.

Belgrad padel. - Bitka na fronti Nowo-Rodonsk-Lodz se razvija ugodno

V Galiciji mirno. - Operacije v Karpatih niso dospele še do nobenega zaključka. - V Vzhodni Prusiji ničesar novega. - V Franciji so bili odbiti manjši sunki sovražnika

Z južnega bojišča.

DUNAJ 2. (Kor.) Z južnega bojišča se poroča uradno:

Dne 2. decembra. Ker se sovražnik umika, se večeraj niso vršili nobeni večji boji. Naprej pomaknjeni poizvedovalni oddelki so zadeli na sovražne zadnje oddelke in vjeli več sto vojakov.

Njegovo Veličanstvo je prejelo od poveljnika 5. armade sledečo udanostno depešo:

»Globoko vzradočen prosim Vaše c. in kr. apostolsko Veličanstvo, da smem na dan sklepa 66. leta vevslavne vlade Vašega Veličanstva naznaniti najpošiljivejšo čestitko 5. armade, kakor tudi javiti najpodožnejšo vest, da so čete pete armade danes zasedle Belgrad.

Frank, general pehote.

Proslavljanje padca Belgrada po monarhiji.

BUDIMPEŠTA 2. (Kor.) Vest o padcu Belgrada, ki se je okoli 4 popoldne bliskovito raznesla po vsem mestu, je vzbudila povsod neopisno navdušenje. Na vseh javnih in privatnih poslopijih so bile razobešene zastave. Proti večeru so zvonili vsi zvonovi. Večina hiš je razsvetljenih. Po ulicah drveča množica živahno razpravlja o dogodku dneva.

Tudi iz vseh krajev province prihajajo poročila, da je vzbudil padec Belgrada velikansko veselje.

GRADAC 2. (Kor.) Vest o padcu Belgrada, ki se je razširila ob 4 popoldne, je vzbudila po ulicah, ki so bile povodom vojaškega dne jako polne, silno navdušenje. Ob 4.25 so pričeli na povabilo vladnega komisarja Uderraina zvoniti zvonovi na gradu, ob 4.40 popoldne pa je 21 topovskih strelcev z grada naznanilo prebivalstvu veselo novico.

Pred magistratom na Glavnem trgu se je kmalu nabrala več tisoč glav broječa množica, ki je navdušeno vzvikala cesarju in armadi. Vsak topovski strel so spremljali navdušeni živio! - klici cesarju in pa cesarska pesem.

Z mrakom so se zasvetile po oknih lučke in kmalu je bilo razsvetljeno vse mesto. Tudi v predmestjih so razsvetlili okna. Manifestacija na Glavnem trgu je trajala natanko eno uro. Nato se je množica razvstila v sprevod in odkorakala z zastavami in lampijoni skozi mesto pred grad in pred zbirno poveljstvo, kjer je zapela cesarsko himno in druge pesmi in vzvikala cesarju, armadi in zavezniški nemški armadi kakor tudi zmagi avstrijskega orožja.

Ob 147 zvečer so priridili prostovoljci bakljado po mestu in odšli tudi pred grad, kjer so zapeli cesarsko pesem, »Die Wacht am Rhein« in princ Evgenovo pesem. Posebna deputacija se je podala nato k namestniku in zaprosila za izročitev čestitke prostovoljnega zbora Najvišjemu prestolu.

Tudi pred zbirnim poveljstvom in magistratom je prišlo do manifestacij prostovoljcev, ki se jim je pridružila velika množica ljudstva.

V štajerskih provincijalnih mestih in krajih je vzbudila vest o padcu Belgrada istotako navdušene patriotične manifestacije.

BUDIMPEŠTA 2. (Kor.) Župan dr. Barczy je dal afiširati plakat sledeče vsebine:

Župan glavnega mesta naznanja občinstvu, da je Belgrad padel. Zakleli so se proti nam, žalili so nas ošabno v našem življenju in naših pravicah, umorili so našega prestolonaslednika. Naši hrabri vojaki so pokazali sedaj, da se nas ne sme žaliti brez kazni. Z božjo pomočjo so zadeli našo zastavo na glavno gnezdo proti nam naperjene zarote.

Naj vihrajo naše zastave in naj se blešketajo naša okna; naj zvone zvonovi, da naznanjajo naš neomajni ponos in naše neomajno zaupanje. Bog živi našo domovino.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ 2. (Kor.) Uradno se objavlja: Dne 2. decembra opoldne.

Na naši fronti v zapadni Galiciji in na Rusko-Poljskem je vladal tudi večeraj v splošnem miru.

Preteklo noč je bil odbit neki ruski napad severozapadno od Wolbroma.

Boji v omejitvi Novega Radomska in pri Lodzu se pričenjajo razvijati ugodno.

Pred Przemyslom so ostali Rusi pod vplivom zadnjega izpada pasivni. Več sovražnih letalcev je vrglo bombe brez uspeha.

Operacije v Karpatih še niso dospele do nobenega zaključka.

Vest o vzhodu naših čet v Belgrad je vzbudila na severnem bojišču neopisno veselje.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, generalni major.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, dne 2. decembra dopoldne.

V Vzhodni Prusiji ničesar novega.

Na severnem Poljskem potekajo boji normalno.

Na južnem Poljskem so bili sovražni napadi odbiti.

Vrhovno armadno vodstvo.

80.000 ruskih vjetnikov.

BERLIN 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 2. decembra dopoldne.

V inozemskem časopisju razširjena poročila, da je v številu o 40.000 ruskih vjetnikov, vstetih tudi 23.000 vojnih vjetnikov iz bitke pri Kutnem, so neresnična. Vzhodna armada je v bojih pri Wloclawku, Kutnem in Lowiczu od 11. novembra do 1. decembra vjela nad 80.000 neranjenih Rusov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, dne 2. decembra dopoldne.

Na zapadu so bili manjši sovražni sunki odbiti.

V Argonskem lesu je vrtimberški pešpolk št. 120, polk Njegovega Veličanstva cesarja, zavzel močno oporišče. Pri tej priliki je bilo vjetih približno 300 vojakov in dva oficirja.

Vrhovno armadno vodstvo.

»Temps« o nalogah francoske mornarice.

PARIZ 1. (Kor.) »Temps« piše: Kaj neki dela naša mornarica? To vprašanje je dostokrat slišati v Franciji. List odgovarja na vprašanje, naštevši naloge mornarice. Angleško-francosko brodogradništvo je preprečilo povratek nemških in avstrijskih vojnih obvezancev iz Amerike, katerih število se čeni na pol milijona. Ali ni lepa zmaga, pravi list, če je 300.000 francoskih mornarjev zadržalo od bojišča 500.000 sovražnikov.

Novačenje na Francoskem.

BORDEAUX 2. (Kor.) Vojni minister naznanja, da je bil skoro ves starostni razred 1915 dodeljen infanteriji. Kavaleriji so bili dodeljeni edino obiskovalci živinozdravniških šol.

LYON 2. (Kor.) Kakor poroča »Nouvelles«, so bila dne 30. novembra končana dela za nabor starostnega razreda 1915. Potrjenih je bilo povprečno toliko kakor pri starostnem letniku 1914. Razdelitev novincev na garnizije, bo končana dne 20. decembra.

»Times« o operacijah nemških podmorskih čolnov v Kanalu.

LONDON 1. (Kor.) Mornariški korespondent lista »Times« piše: Operacije podmorskih čolnov v Kanalu ne bodo niti motile niti ovirale naših operacij. Pričakovati je nadaljnjih izgub, toda varnostne priprave je treba odrediti in bodo tudi odrejane. Te kuge ni mogoče spraviti iz Kanala in se razširi kmalu še bolj proti zapadu. Radi tega je potrebna podvojena pozornost.

Calaisu grozi tifus.

LONDON 2. (Kor.) »Temps« objavlja pismo nekega majorja angleške sanitete iz Calaisa, ki pravi, da grozi Calaisu tifus. Belgijska armada je popolnoma okužena od tifusa. Če se pusti, da se bolezen razširi, od belgijske armade kmalu ničesar ne bo ostalo. Neobhodno je potrebno, da se bolniške priprave kar najhitreje spopolnijo.

Žrtve nemških podmorskih čolnov.

LONDON 2. (Kor.) Mornariški korespondent lista »Times« piše: V prvih štirih mesecih vojne so nemški podmorski čolni uničili 7 angleških vojnih ladij in 4 trgovske ladje. Dalje so bile od topovskih strelcev uničene 3 angleške vojne ladje in 50 trgovskih ladij.

Šestinsedestletnica vladanja Nj. Vel. cesarja.

PRAHA 2. (Kor.) Vsi listi posvečajo današnji 66. obletnici vladanja Nj. Veličanstva cesarja slavnostne članke.

»Bohemija« piše: Osebnost cesarjeva je bila kos njegovi usodi. To pomeni, ako se premisli posebnost in težkoča usodina, notranjo veličino, ki se ne da več meriti z mero občega človečanstva. Take može je pesniško poročilo pretvarjalo v prejšnjih časih v heroe, polbogove in nesmrtna bitja. Današnji čas pa nas je učil, da spoštujemo božanstvo tudi v pozemskem človeku.

»Narodni Listy« izvajajo zaupanje v pravičnost vladarjevo, njegova vladarska modrost in izkušnost so storile, da vidijo vse narodnosti v kroni in državi Habsburžanov svoje trdno zavetje in zaščito. S zadoščenjem zre vladar lahko na delstvo, da izpolnjujejo vse narodnosti brez razlike svoje dolžnosti nasproti vladarju in vladarju. Kljub vsem notranjim razporom se je pokazalo, da je globoko ukoreninjena tradicijska zvestoba do nositelja svetne krone, kraljestev in dežel.

V slavnostnem članku lista »Prager Tagblatt« je citati: Se zvone stavki cesarskega manifesta v nas, v katerem govori naš vladar pred vojnimi narodi o težki odločitvi glede vojne napovedi. Od takrat sem je govorilo naše orožje in dokazalo, da volja, ki živi v cesarju, živi tudi v milijonih njegovih podanikov. V milijonih in milijonih src se bode dvigala danes želja, da bi usoda pravične stvari končala z zasluženim zmago.

RIM 2. (Kor.) Ob priliki obletnice zasedanja prestola Nj. Veličanstva cesarja in kralja Frana Josipa I. je bila danes v cerkvi k »Santa Maria dell'Anima« slavnostna služba božja. Msgr. Brenner, voditelj nemškega hospica je daroval ob asistenci gojencev nemškega kolegija slavnostno mašo. Godba gregorijanske šole je pod vodstvom maestra Müllerja izvajala godbene komade.

Službi božji so prisostvovali: avstro-ogrski poslanik na Quirinalu in v Vatikanu, baron pl. Macchio in princ Schönburg-Hartenstein s poslaniškim osebjem, več kardinalov, mnogo duhovnih dostojanstvenikov, gojenci češkega, nemškega in poljskega kolegija in pa več uglednih udov avstro-ogrskih naselbine.

DUNAJ 2. (Kor.) Šestinsedestletnica vladanja Nj. Veličanstva cesarja se je praznovala na Dunaju in v vseh provincijalnih slavnostno. To slavlje je dalo povod navdušenim pojavom za cesarja in armado. To tako na Dunaju, kot v provincijalnih mestih se je obdrževal vojaški dan, katerega se je narod udeleževal z mnogimi darovi. Skupšček tega vojaškega dne je namenjen za vojno preskrbo.

Navdušenja patriotizma je priklopelo do vrhunca, ko se je doznalo v večernih urah, da so avstro-ogrski čete zavzele Belgrad.

PRAHA 2. (Kor.) Razpravljač o cesarjevem vladarskem jubileju, piše »Ujmen«: Če se konča boj zmagoslavno, če se narodi, ki so se nahajali v skupni nevarnosti, združijo, če pride njih navdušeno veselje do posvečene osebe cesarja in kralja, če se bolesti preteklosti pozdravijo v sreči sedanjosti, bo to najlepši jubilejni dan cesarja.

»Hlas Naroda« izvaja: Narodi Avstrije in Ogrske hvaležno cenijo sadove vevslavne vlade svojega cesarja in kralja. Češki narod ne pozabi nikdar, da se je prepodril pod njegovo vladno, da je prispejal z njegovo pomočjo do višine, na kateri se lahko meri z vsemi ostalimi narodi.

»Narodni Politika« izraža prirčno željo, da naj odpre sedanja vojna vrata k novi sreči države in narodov, v razumevanje in zadovoljstvo onega, ki je posvetil svojo srečo sreči svoje države.

»Lidovi Dennik« izvaja: Z dejanji in delom smo izkazali svojo zvestobo cesarju in državi. Tega smo si dobro v svesti, da ni bil češki narod nikdar na taki kulturni in gospodarski višini, kakor pod vladno cesarja Frana Josipa I.

DUNAJ 2. (Kor.) Povodom 66 letnega vladarskega jubileja cesarja sta vojno-oskrbovalni urad in vojno-pomožna pisarna ministrstva za notranje zadeve določila 2. in 6. decembra 1914 kot vojaška dneva. Prvi teh dveh vojaških dnevoj je dal že v dopoldanskih in popoldanskih urah mestu, ki je bilo razsvetljeno, slavnosten izgled. Povsod se je živahno delovalo za vojake in njihove svojce. Nabrane so bile velike svote.

Nemška državna zbornica.

BERLIN 2. (Kor.) Državni zbor je imel danes sejo, da bi razpravljal o predlogi, katero je sprejela razširjena budžetna komisija

glede dovoljenja vojnega kredita nadaljnjih pet milijard.

Dvorana in tribune so bile napolnjene. V diplomatski in dvorni loži so se zbrali številni udje dvora, visoke družbe in diplomatskega zbora, med temi avstro-ogrski poslanik princ Hohenlohe. Že precej časa pred začetkom seje so prišli poslanci, in sicer precejšnje število njih v sivih vojaških uniformah. Sedež na bojnem polju padlega socialno-demokratskega poslanca Franka krasil lorvorjev venec. Neposredno pred začetkom seje je prišel državni kancelar pl. Bethmann Hollweg v sivi vojaški uniformi generalnega lajtnanta.

Ob četrti na pet je otvoril predsednik Kämpf sejo z nagovorom, v katerem je prirčno pozdravil poslance. Nato je nadaljeval: Odkar smo se dne 4. avgusta vsled silnih utisov na nas navalivših se dogodkov ločili, so se zgodili dogodki, ki so svetovnega pomena; pred vsem pa se je pokazalo, da so obrnjen vse misli nemškega naroda na to grozovito vojno. Gotov sem, da premore edinstvo nemškega naroda vse zapreke v svesti si zmagae, katere zavest sloni na moči vojaške sile Nemčije na morju in na kopnem in v zavesti gospodarske jakosti nemške domovine. Daleč preko dveh milijonov vojaških prostovoljcev se je javilo in vendar smo lahko uvrstili v armado samo malenkosten njihov del. Iz naše srede je bilo poklicanih 65 poslancev in 27 uradnikov pod za-tavo in prvi iz naše srede (vsi člani zbornice in zveznega sveta vstanejo raz svoje sedeže), ki je umrl na bojišču junaške smrti za domovino, je bil vojaški prostovoljec. (Živo odobravanje).

Predsednik povdarja nato požrtvovalnost celokupnega nemškega naroda in pripomi: Staro in mlado, ženske in moške, nimajo drugih misli, kakor to, kako bi sodelovali v prilog vojne, ki je v pravem pomenu besede ljudska vojna.

Za predsednikom je govoril državni kancelar. Za njegovim govorom, ki je bil sprejet z velikim odobravanjem sta govorila poslanca Haase (socialni demokrat) in Spahn (centrum), ki je v imenu vseh drugih strank podal izjavo. Nato je bila predloga v drugem in tretjem čitanju vsprejeta brez debate, na kar se je državni zbor do dne 2. marca odgodil.

Predsednik Kämpf je imel še zaključni govor, v katerem je naglašal posebno velike žrtve nemškega naroda in vojske.

Konečno je prečital državni kancelar iz glavnega stana došlo naredbo glede zbornice odgoditve.

Predsednik je prosil, da se mu dovoli, da sme nasloviti na avstro-ogrsko in turško zbornico v imenu državne zbornice izjavo simpatije, nakar je bila seja zaključena.

BERLIN 2. (Kor.) Za predsednikom Kaempffom je govoril državni kancelar Bethmann-Hollweg, ki je izjavil:

Gospodje! Njegovo Veličanstvo mi je naročilo, da izročim nemški zbornici njegove najboljše želje in prirčne pozdrave in da se istočasno na tem mestu v njegovem imenu zahvalim vsemu narodu za izredno požrtvovalnost in udanost, za veliko delo, ki je izvršujejo zunaj in doma vsi sloji naroda brez razlike.

Tudi mi mislimo najprej na cesarja, armado in mornarico, na naše vojake, ki se bojujejo na suhem in na morju za čast domovine.

S ponosom in trdnim zaupanjem gledamo nanje, obenem tudi na avstrijske brate (Živahno odobravanje), ki vajujejo skupno z nami v neizmerni hrabrosti veliki boj.

Sele pred kratkim se nam je pridružil zaveznik, ki ve dobro, da bi pomenilo uničenje Nemčije tudi konec samostojnosti njegove države, otomanska država. (Želo dobro!)

Cetudi tvorijo naši nasprotniki velikanško koalicijo, bodo kakor upamo izvedeli, da tudi roka naših hrabrih zaveznikov sega do slabih pozicij njihove svetovne pozicije. (Živahno odobravanje.)

Dne 4. avgusta je dokazal državni zbor neupogljivo voljo vsega naroda, da sprejme vsiljeno mu vojno in brani svojo neodvisnost do skrajnosti. Od tega časa so se zgodile velike reči. Brezprimerna hrabrost naših čet je prenesla vojno kljub sovražni premoči v sovražno deželo. Tamkaj stojimo trdno in močno in zamoremo gledati z vsem zaupanjem v bodočnost; toda odgovor sovražnika še ni zlomljen. Naše žrtve še niso končane. Toda narod bo prenašal te žrtve tudi še vnaprej z istim heroizmom, kakor dosedaj. Kajti mi moramo in hočemo izvojevati obrambno vojno, ki pritisaka na nas od vseh strani, z dobrim uspehom, v boju za pravico in svobodo. (Odobravanje.)

Poštna konvencija med Avstrijo in Bolgarsko.

SOFIJA 21. (Kor.) Sobranje je sprejelo poštno konvencijo med Avstrijo in Bolgarsko.

Vojna s Turčijo.

Nabiranje vojakov med muslimani v Kavkazu.

CARIGRAD 1. (Kor.) »Terdzumani Hakikat« poroča, da so Rusi v zadnjih dneh podvojili zatiranja v Kavkazu in pričeli radi preobrata na Poljskem nabirati sedaj novince tudi med muslimani, ki so bili dosedaj prosti vojaščine.

Neki semkaj došli muslimanski begunec je pripovedoval, da je moral v Kutanskem ozenilju bivajoči rod Kabarta postaviti 3000 mož. Tudi druga plemena so morala postaviti moštvo. Vendar pa se je vest o proklamaciji svete vojne razširila tudi že med kavkaskimi muslimani, ki nestrpno pričakujejo turške armade.

Železniški most čez Vardar razdrt.

SOLUN 2. (Kor.) Železniški most čez Vardar med Strumnicco in Demir Kapom so razdrle tolpe. Srednji stebel je bil razrušen na dve tretjini, severni popolnoma. Trije mostovi so se podrli. Promet med Skopljem in Solunom je ustavljen. Restavracija mostu bo zahtevala dalje časa.

Pri razrušenju se je baje razvil krvavi boj med tolpami in srbskim vojaštvom. Šest vozov ranjenec je šlo danes v Bitoli skozi Solun.

Vojna v kolonijah.

LONDON 2. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Praetorije z dne 30. novembra: Včeraj je prišlo pri farmi Quartionstein v bližini Edenville do spopada med moštvo polkovnika Bothe in burkskim oddelkom 120 mož pod vodstvom Piet Venninga. Trije Buri so bili ubiti, 73 pa vjetih. Ostali so zbežali.

Poveljnik Onicker je imel včeraj bitko z burkskim oddelkom pod vodstvom Gideona van Vurem v okolici Bothaville. Od Buurov je bilo ranjenih 12 mož, med temi eden težko, veliko pa vjetih. Drugi so zbežali in bili zasledovani. V Bothaville se je veliko Buurov udalo.

Baron Furnaki guverner Čingtava.

TOKIO 2. (Kor.) Baron Furnaki je bil imenovan za guvernerja v Čingtavi.

Upotošenja potresa na otoku Levkasu.

ATENE 29. (Kor.) Na otoku Levkasu je napravil potres strahovita upotošenja. Gorovje Gefkulia se je razrušilo v dolgotni 3 kilometrov. Valovi Jonskega morja so udri v dolino Kalanici in poplavlili površino 50 hektarjev. Na različnih mestih otoka so se napravili mali grički.

Pri potresu je bilo ubitih 23 oseb, 50 pa ranjenih. Samo v mestu L. znaša škoda milijon kron.

Predsednik zbornice dunajskih zdravnikov za izpustitev ujetih vojaških zdravnikov.

DUNAJ 2. (Kor.) Kakor javlja »Hochschulcorrespondenz« je podnesel predsednik dunajske zdravniške zbornice v ime dunajskih zdravnikov vlogo na deželno vodstvo avstrijskega društva Rdečega križa, v kateri se naproša zvezno vodstvo, da naj podvzame potrebne korake v svrhu, da izpusti izpustitev ujetih vojaških zdravnikov.

Nadomestna državnozbornska volitev na Ogrskem.

NAGY TAPOLESANY, 2. (Kor.) Pri volitvi novega državnega poslanca v okraju Nagy Tapolesany, vsled smrti dosedanjega poslanca, je bil soglasno izvoljen veleposelnik baron Hauptstummer, pristaš narodne delovne stranke.

† Dr. Leopold Pfafi.

DUNAJ 2. (Kor.) Član gosposke zbornice, emeritirani profesor avstrijskega državlanskega prava dunajskega vseučilišča, dr. Leopold Pfafi, je umrl danes v 77. letu starosti.

Diplomatične izpremembe.

SOFIJA 2. (Kor.) Bolgarski poslanik v Carigradu, Tošev, je bil prestavljen na Dunaj.

Poslaništvo v Carigradu bo vodil začasno bivši poslanik na Cetinju, Kolušev.

† Princ Roger.

MONAKOVO 1. (Kor.) Princ Roger, sin vojvode Kababrijskega, je umrl tu v starosti 13 let.

Pariški muzeji zaprti.

PARIZ 2. (Kor.) »Temps« poroča: Pariški muzeji ostanejo začasno zaprti, ker se je že tako nezgodno število čuvaljev

vsled predstoječega vpoklicanja novih starostnih letnikov še bolj zmanjšalo. Iz predvidnosti je bilo odposlano mnogo umetnin v provinco. V Louvru ni nobene umetnine več.

Kitajska zbornica proti kršenju kitajske nevtralnosti.

FRANKFURT 1. (Kor.) Iz Pekinga se poroča z dne 5. oktobra:

Posvetujoča zbornica je po viharji debati, ki so se je udeležili vsi znamenitejši člani zbornice, sklenila predložiti vladi spomenico, ki pojasnjuje odgovornost Anglije za kršitev nevtralnosti Kitajske od strani Japonske.

Nadškof Dubillard umrl.

CHAMBERY 1. (Kor.) Nadškof Dubillard je umrl.

Mehikanske homatije.

LONDON 2. (Kor.) »Times« poroča iz Washingtona: Iz Aguas Gargientes se poroča, da se je Pablo Gonzales proglasil za provizoričnega predsednika Mehike.

Podpolkovnik Pribečević zapovednik na Črnem vrhu.

»Hrvatska Obrana« donosa: Nekaj častnik, ki se je danes jutraj z avtomobilom pripeljal z južnega bojišča, nam pripoveduje o borbah v Srbiji:

Pri naskakovanju na Črni vrh so se posebno odlikovali hrvatski domobranci, posebno 28. osješki polk. Na nekaterih mestih zašancane naše pozicije so tako blizu srbskim, da je bilo večkrat možno izpoznavati osebe v sovražniških oklopih. Tako so nekateri, ki osebno poznajo Milana Pribečevića, sedaj podpolkovnika, jasno izpoznali skozi daljnogled tega častnika. Ravno tedaj je, držeč v eni roki daljnogled, v drugi pa golo sabljo, nekaj pripovedoval vojakom — bržkone je dajal zapovedi.

Naš častnik, ki ga pozna, ga je gledal nekaj časa in potem pozval svoje tovariše. Naenkrat je nastalo s sovražnim okopu neko gibanje. Opazili so, da jih opazujejo. Videli smo jasno, kako se je tisti častnik — Pribečević — obrnil z obrazom naravnost proti nam ter nas nekaj časa gledal skozi daljnogled. Potem je nemarno mahnil s sabljo ter je, pozdravivši nas po vojaški, izginil za okop. Njegov markantni obraz je pal vsem v oči. To je bilo dne 19. prejšnjega meseca popoldne. V jutro je bil tisti sovražni okop v naših rokah, ali o Pribečeviću ni bilo sledi.

Fomembnost Sueškega prekopa za trgovino.

Izredna važnost sueškega prekopa za angleško trgovino je razvidna iz razvoja prometa po prekopolu od njegove otvoritve. L. 1870. je šlo skozi kanal 486 ladij s čisto prostorno vsebino 436.600 ton. Deset let kasneje se je število skozi prekop letno povečalo za 100.000 ladij, dočim se je vsebina ladij povečala za 1.000.000 ton. Leta 1900. je šlo skozi kanal 3441 ladij z vsebino trikrat tako veliko, nego je bila ona leta 1880, namreč 9.738.152 ton. Zadnje računsko leto 1911. kaže narastek prekopskega prometa na blizu 5000 ladij s preko 18.000.000 ton. Število ton se je torej od leta 1901. do 1911. podvojilo, kar pomenja, da je v teh desetih letih toliko narastlo, kolikor od leta 1870. do 1900.

Promet z osebami se ni tako silno razvil, kakor promet z blagom, in je celo razmeroma ostal konstanten s številom oseb med 230 tisoč do 260 tisoč; samo v letu 1906. kaže izreden porastek na 394.253 oseb. V osebem prometu gre velik del na prevoz vojaških oseb.

Naravno je, da ima na prometu prekopa največji delež Anglija. Od onih 5373 ladij, ki so v letu 1912. šle skozi prekop, je bilo 3335 angleških ladij, in od skupne vsebine 20.275.120 ton jih je odpadlo 11.300.000 na angleške ladje. Da pa je prekop tudi za nemški vnanji promet velike važnosti, dokazuje okolnost, da je bila Nemčija leta 1912. s 700 ladjami na drugem mestu prometa, a na tretjem mestu

Holandci s 343 ladjami. Enako povojno stoji Nemčija s številom vsebine. Nemške ladje imajo tri milijone ton vsebine. Holandci pa samo nekaj čez 1 milijon ton. Da se to dobro razume, treba imeti na umu, da je nemška trgovska mornarica v letu 1913. štela 4850 ladij s 3.153.728 ton čiste vsebine, dočim je Anglija brez angleških kolonij imela 21.000 ladij s približno 12 milijonov ton čiste vsebine. Angleški kapitalisti bodo torej najhuje občutili zaprejo sueškega prekopa, kajti letni dohodek na pristojbinah v kanalu iznaša preko 100 milijonov, ki v slučaju zapreke prometa v kanalu sami po sebi odpadejo iz angleških računov.

Domače vesti.

Slavnost cesarjeve 66letnice na C. M. šolah v Trstu. C. M. šole v Trstu so slovesno praznovalle 66letnico vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Deška in dekliška šola na Acquedottu se je udeležila na predvečer slavnostnega dne kinematografske predstave v gledališču »Eden«. Program je bil za otroke zelo zanimiv, posebno pa film, ki predstavlja odhod našega vladarja v Ischlu na lov. Otroške oči in lica so kar žarele samega veselja, ko so videli naši malčki našega sirovega vladarja, s kako lahkoto zajaše konja, kako prijazno nagovarja okoli stoječe ljudi. Posebno je ugaljal oni prizor, ki predstavlja cesarja kot izbornega lovca ter tudi ustreliti kako divjo kozo. Vsakokrat, ko se je pokazal na sliki, so malčki dali duška svojemu navdušenju in kremeniti ljubezni do svojega vladarja z glasnimi: »Živijo!«-klici. Po končanem programu so otroci stali zapeli cesarsko pesem.

Na slavnostni dan so se zbrali dečki šole na Acquedottu v enem izmed razredov, v katerem je bila okrašena z zelenjem in cvetličami cesarjeva podoba in druge slike odličnih avstrijskih mož. Tukaj je povedal g. voditelj v lepem govoru velepomembnost dneva za vse nas Avstrijce, ter v živih potezah orisal plemenito in blago srce našega presvetlega vladarja. Zaključil je svoj govor z besedami: »Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!« Na to so otroci zapeli cesarsko pesem. Po končanem slavnostnem govoru so se udeležili vsi otroci sv. maše. Na enak način se je pojasnila važnost dneva 2. decembra deklicam na Acquedottu in otrokom obeh šol pri Sv. Jakobu.

Proslava zasedenja Belgrada po naših četah. V proslavo zasedenja Belgrada po naših četah je snoči vojaštvo priredilo bakljado po mestu. Okoli osmih zvečer je izšlo iz velike vojašnice vse v Trstu se nahajajoče vojaštvo s mnogimi bakljami. Vojaški so napravili pohod po vsem mestu in se potem vrnili vsi skupaj v veliko vojašnico, odkoder so se posamezne čete podale v vojašnice, v katerih so nastanjen. Godbe seveda ni bilo, temveč je trobentači in bobnarji. Na tem pohodu je vojaško bakljado spremljalo mnogo občinstva, ki je dajalo izraza svojemu patriotičnemu navdušenju s klici: »Živijo cesar Fran Josip prvi!«, »Živela Avstrija!«, »Živeli naši vojaški!« i. t. d. Ljudstvo je bilo že prej navdušeno z ozirom na pomembni dan 66letnice cesarjevega vladanja, a vest, da so naše čete zasedle Belgrad, je to navdušenje še povečala: slišalo se je vzklikov: »Živel avstrijski Belgrad!« — Okoli polidesetih zvečer je pa priredila obhod po mestu godba veteranskega društva, ki je šla najprej pred veliko vojašnico, kjer je zasvirala cesarsko himno, katero je mnogobrojno občinstvo poslušalo odkritih glav. Ko je odzvenel zadnji glas cesarske himne, je zaoril iz tisočih grl ogromen vzklík: »Živel naš presvetli vladar!« — Izpred vojašnice se je veteranska godba, spremljana po mnogobrojnem občinstvu, katerega število je pa med potjo vedno narasčalo, podala pred hišo, v kateri se na-

haja turški konzulat in ki je ravno nasproti velike vojašnice. Tudi tu je občinstvo dalo izraza z vzkliki: »Evviva la Turchia!«, »Evviva i Turchi!«, »Evviva Moametto V.I.« i. t. d. Od tu je šla veteranska godba še pred namestništvom palačo in pred nemški konzulat, kjer je občinstvo tu in tam zopet na viharjen način dalo izraza svojemu patriotičnemu navdušenju. Pred namestništvom je godba trikrat svirala cesarsko himno. Pred nemškim konzulatom je pa svirala najprej nemško in potem še avstrijsko cesarsko himno. Slednjič je šla godba pred »Villo Necker«, kjer ima svoj sedež poveljstvo c. in kr. vojne mornarice. Tu je pa admiral baron pl. Koudelka imel kratek, a patriotično navdušen govor na množico, in sicer najprej v nemškem in potem še v italijanskem jeziku. — Pri pomniti moramo, da se je vojaške bakljade udeležilo tudi vse v Trstu se nahajajoče častništvo in da se je istemu pridružil med potjo tudi admiral baron pl. Koudelka.

Vojaški dan. Včeraj so mnogobrojne gospodične prav prično prodajale po mestu razne patriotične znake, v svrhu, da se iz izkupička poskrbi za božične darove vojakom na bojiščih. Kakor smo doznali, se ni moglo še snoči zaključiti računov, a trdi se z vso gotovostjo, da znaša nabrani znesek preko 50.000 kron.

O ranjenih obojnostih bolnih vojakih. V pomožno bolnišnico v zavodu »Avstro-Amerikane« so bili sprejeti črnovojniki Josip Thorwart, Anton Cendak, Ivan Rajin, Maksimiljan Natlačen, Alojzij Štokelj in Karel Klema, dalje Fran Pahor od 20. lovškega bataljona, Anton Bertok od 5. domobranskega pešpolka, črnovojniki Stefan Kumer, Ivan Dilema od proviantnega skladišča v Trstu, enoletni prostovoljec Marin Heský od 3. stotnije 32. pešpolka, Ferdinand Supp od 2. stotnije 47. pešpolka, Ivan Jerman, topničar nadomestne baterije 7. topničarskega polka, Rojcek Anton od 3. stotnije 4. (celovškega) domobranskega pešpolka in črnovojniki Drole Mihael. Odpušeni so pa bili iz te pomožne bolnišnice, in sicer na dopust do popolnega okrevanja Dobar Silvin, Jurkota Josip, Klun Anton, Grabar Adam, Steiner Josip, Kauzer Alojzij, Salvagno Josip, Jurinčič Josip, Spessot Emil, Pavlinič Anton, Pipan Anton, Vascoli Nikolaj, Udovčić Peter, Ribalo Anton, Jurjavčič Josip, Kermelj Josip, Alesio Brunon, Pusteta Dominik in Furlan Fran. Fran Krašović je bil Alojzij je bil pa poslan h kadru v Zader, transferiran v mestno bolnišnico. Pedrini — Iz pomožne bolnišnice v prostorih društva »Austria« je bil puščen na dopust do popolnega okrevanja pešec Alojzij Antonini od 27. domobranskega pešpolka.

Društven šod v Škedenju v prostorih »Gospodarskega društva« priredi »Narodna delavska organizacija« v soboto, 5. t. m. ob 7 in pol zvečer. Razpravljalo se bo na tem shodu o organizaciji, brezpokornosti in dragini. Vabimo škedenjsko delavstvo, da se ga udeleži v obilnem številu.

Posredovalnica dela N. D. O. išče se mizar.

Ne zaupajte renjokolom. Od uradne strani smo obveščeni, da mnogi italijanski podaniki izkoriščajo priliko, da jih italijanski konzulat spravlja preko meje v to, da tu napravijo večje ali manjše dolgovne in potem odidejo v svojo domovino. Pripetilo se je že več takih slučajev; med drugimi je neki Rudolf Cosano napravil pri preveč zaupljivi osebi 130 kron dolga in jo potem popihal preko meje v svojo domovino, kjer ga zna upnik iskati s popolno gotovostjo, da ga ne najde.

Umrli so: Prijavljeni dne 2. t. m. na mestnem fizikatu: Jurca Rudolf, 2 meseca, ulica P. Diacono št. 4; Taglianter Uršula, 73 let, ulica de Fiu št. 10; Vatovec Ana, 5 mesecev, Vrdela št. 849; Mazzal Henrik, 55 let, Rojan št. 5; Žiberna Klementina, 22 let, Vrdela št. 259.

Burovi.

Za »Božičnico« so nadalje darovali (po la g. Biček, V. izkaz): notar Lokar 10 kron, Fani Beleti, Ant. Čevna, Anton Sinigajda, Srebotnjak, Anton Lokar, Ivanica Jugova, Košir (Sv. Sava), Kosovel po 1 krono; Nikolaj Rozman 60 vin.; Ivan Lavtizar, Jožef Okretič, Peršič, N. N., Sekin, N. N., Antonija Praček, Slavka Vondina po 40 vin.; I. Skodlar, Ottilija Jase po 50 vin.; Vek. Godina, Karl Hlača, Bogdanovič, Mih. Suselj po 30 vin.; Iv. Jevbenčič, Abram, Vesel, N. N., N. N., Iv. Ivančič, Iv. Perfila, Ant. Felc, Iv. Bajc po 20 vin.; Ant. Lipovž, Figel, Marija II po 10 vin.

zgodil pri prijaznosti, temveč je imel pri tem svoj namen.

Glasom nekega zakona izza časa revolucije, je bilo osebam, ki niso imele tozadnega državnega izpita, prepovedano izvrševanje zdravniškega poklica. Lekarar se ni držal tako natančno tega predpisa. Nekdo ga je bil ovadil, nakar je bil pozvan v Rouen h kraljevemu prokuratorju. Državni pravdnik ga je sprejel stoje, v popolnem ornatu, s hermelinskim ovratnikom in z baretom, kajti bil je ravno dan sodnih razprav. Zunal na hodnikih je čul rezke korake orožnikov in slišal je šum, kakor da bi kdo zapahnil železna vrata. Kri mu je šumela v ušesih in bal se je, da ga ne zadene kap. Videl je že samega sebe v temni ječi z omreženimi okni, v duhu je zrl svojo plakačo družino, kako so mu prodajali lekarno in razne njegove porcelanske lončke po vsem svetu. Ko je zapustil sodnico, je v prvi gostilni izpil kozarček ruma, da se je zopet popravil.

Toda dobil je od državnega pravdnika samo ukor, na katerega je kmalu pozabil. Zato je v sobici, v ozadju lekarnarje na-

ODBOR GOSPA ZA NAŠE VOJAKE NA BOJIŠČU.

XX. Izkaz darov v denarju.

Potom uredništva lista »Piccolo« K 483. Tržaški avtomobilni klub (za vojaški dan) K 50. Gospod Paškal Aidynian (za vojaški dan) K 10. Gospod in gospa Ing. Kreibich K 60. G. Moll K 50. G. Galati K 100. G. Sofia Schnabl K 50. G. Heinrich K 50. G. Rudolf Bachrach K 100. G. Berta Barry K 20. G. Erminia Arnstein K 100. G. Marija Gnesda K 50. Solški otroci (družina Dingel-spiel) K 98.50. G. Anton Ganzoni K 20. G. Karolina Rabi K 100. Osojbe Palace-Hotela v Trstu K 58. Do sedaj došlih K 38.145.02. Skupno K 39.544.52.

Vesti iz Goriške.

Iz Robiča pri Kobaridu. V petek 27. p. m. ob 11. dopoldne, je preminul po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, tukajšnji večletni ces. kr. pošni upravitelj, posestnik in gostilničar ter nekdanji župan g. Ivan Volarič. Pokojnik je bil blaga duša, razumen človek, zelo poslušljiv uradnik, uzoren družinski oče, napreden mož, mirnega a kremenitega značaja. Da je bil ranji tudi res priljubljena in popularna oseba, je pričal impozantni sprevod občinstva od blizu in daleč, ki je spremlilo zemске ostanke nepozabnega k večnemu počitku na mirovov v Kred, v nedeljo dne 30. p. m. Pred hišo žalosti mu je zapela skupina njegovih prijateljev, pod vodstvom g. Rakovščka iz Staregalela »Blagor mu«, a pri odprtem grobu »Jamica tiha«. Zalesketala je v marsikaterem očesu pričujočega občinstva solzica »njemu« v zadnji pozdrav. Pokojnik zapuša soprogo, štiri omožene in eno neomazo hčerko ter sina edince, nahajajočega se na sev. bojišču, ki ga je toplo ljubil. Bodi Ti dragi, nepozabni Ivane, toli ti priljubljena domača zemljica, lahka.

Zaslugam priznanje. — Ker sem doslej, zastoj iskal po slovenskih časnikih poročila s severnega bojišča, o junaških čini našega vojaka iz Goriške, g. Huga Bašo — nemški listi so o tem že prinesli kratko vest — dovoljuje mi, da želim seznaniti in našo slovensko javnost in sicer na podlagi usnega pripovedovanja zgoraj omenjenega junaka. Hugo Bašo, četovodja 47. pešpolka, umirovljen sprevodnik c. kr. dr. železnice v Trstu pripoveduje o svojem bojevanju v Galiciji nekako tako-le: Bilo je zadnje dni septembra, ko je prišlo povelje, da moram oditi v bojne vrste. Jaz, zavedujoč se svoje težke naloge, sem navduševal podrejeno krdelo in že težko pričak val trenutka, da se spoprimemo s sovražnikom. Ni bilo treba dolgo čakati, ko se nam je nudila prilika, da pokazemo svoje junaštvo. Priljubili smo se skriti v gostem grmičevju, da li se kdo približuje našim vrstam, in skoro smo začuli tih šepetanje in lahen peket konjskih kopit. Se en trenutek, in pred nami se je pojavila četa ruskih kozakov. »Fantje, zdaj pa le po njih, drugače smo izgubljeni!« — tako nekako sem opozoril moje tovariše in takoj nato zapovedal — po njih. Ne zmene se za n-varnost, ki nam je pretela — bilo nas je komaj trideset mož, ko je bilo Ru-ov, kakor sem se kasneje prepričal, 120 po številu — smo se vrgli z vso silo v boj in po kratkem toda ljutom boju premagali sovražno četo. Mnogo njih je obležalo mrtvih na mestu; ostali so pa bili težko ranjeni. Naših je bilo le par težko, nekaj pa lahko ranjenih. Po-bravši jim orožje in municijo, smo se vrnili k našemu oddelku, da se oddahnemo in okrepimo za nadaljne boje. Ko smo tako prežili par dni, je zadonelo zopet povelje in odriniti je bilo treba zopet v prednje vrste. Na poti smo zapazili, kako goni neka ruska četa dva avstrijska častnika. Jaz ne bodi len, zapovem, da se sovražna četa takoj obkoli, in skočim prvi tja, da rešim naša ujetnika. In to se mi je posrečilo s pomočjo mojih tovarišev po hudem boju. Ob tej priliki me je ena krogla zadela v roko, druga v nogo, tako, da mi še danes — po preteku enega meseca — ne rabi ne roka ne noga. Tretja krogla me je le neznatno ranila na rebrih. To znamenje pa — m.ž je te besede posebno poudaril in ponosno pokazal na svoje junaške prsi, kjer se blesti zlat križ — sem dobil od g. generala za »voj-trud. Moji tovariši so pa bili povišani v podčastnike. Tako je mož končal svojo bojno pripoved, jaz sem pa sklenil, da omen junaštva pozabnosti, da jih objavim v kakem domačem listu. Če so tuji narodi ponosni na svoje junake in jih proslavljajo po svojih knjigah in časopisih, zakaj bi pa mi n ših ne? Zaslugam priznanje. Pohorsky

SLOVENC! Podpirajte RDEČI KRIŽ!

dalje kršil zakon in sprejemal bolnike. Župan mu ni bil naklonjen, in bati se je moral tudi nevoščljivih tovarišev; zato je tudi izkazoval gospodu Bovyar vsakovrstne usluge, da bi ga ta pozneje, če bi opazil njegovo delovanje, ne ovadil. Vsak dan mu je prinašal časopis, in tudi popoldne je prihajal večkrat, da je nekoliko pokramljal z zdravnikom. Karel je bil zelo žalosten, kajti še vedno so izostajali bolniki. Cele ure je pre-se-do-val, zatopljen v globok molk, spal je v svoji sobi ali je gledal, kako je njegova soproga šivala. Da bi se razvedril, je iz-vrševal vsakovrstna dela in je celo po-skušal prebarvati kaščo z barvo, ki so jo bili tam pozabili slikarji. Toda vedno je mislil na svoje neugodne razmere. V To-stesu je mnogo potrosil za razne izpre-membe, za toaete svoje soproge in za se-litev, tako da je v dveh letih porabil vso doto v znesku treh tisočev tolarjev. Mno-go stvari se je tudi pokvarilo pri selitvi ali se je poizgubilo, med njimi tudi duhov-nik iz gipsa, ki je padel iz voza in se je razdrobil na tisoče koscev.

(Dalje.)

CEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte, Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

10 % čistega dobička daje Ciril-Metodovi družbi knjigarna GORENJEČ & Co., ulica Caserma št. 16 (zraven kavarni Commercio).

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno ti-kane besede se raču-najo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Železničarji! V našem se oddaste dvestano-vanji z več prostori 130 klat, zemlj.čta. — Rocol št. 728 (5 minut oddaljeno od postaje).

Perlot, urar, ulica Stadion št. 2611 1209

Oddajo se takoj stavovanja soba in kuhinja ali pa dv. sobi in ku' nja. Na-lov Via San Nicolò št. 12, I. nad. 1226

Meblovana soba zračna, se odda takoj v našem gospodu ali go- vici v ulici Commerciali št. 11, III. nadst. 4000

Odda se v poda-jem, zaradi premeščenja veliko stanovanja v prvo nadst. ju, v sredni mesta in proda se tudi vse pohištvo. Sta-novanje ima 8 sob, sobico in kuhinjo; dva soli-sproštni uhomod, sta oddani za pisarno in 5 me-biliranih sob je oddanih stalnim najemnikom. Po-godba veljavna še dve leti. Letna najemnina krun 52-0. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št 4010

Pet mladih molznih krav najbolj-ših pa-sem (Oberinthal), prodajo se radi vojne po cenl. Pojasnila daje upravitelj Inse-ratnega oddelka Edinosti. 4014

Konservatoristinja se priporoča slovenskim družinam v poduk gla-sovi ja. Cene zmjerne. Naslov pove Inzeratni oddel-ek Edinosti. 1224

Kdor želi izvrstno kuhinjo, naj zabaja v go-stilno BONYECHIATTI, ulica Carlo Ghega 17. Ekspertno Budjeviška pivo. 1186

Knjigovodkinja

z večletno prakso večča dvojneja in ameri-kanskega knjigovodstva, poznajoča čežne jezike in hrvaščino, prizadeta vsled vojne, išče primerne službe. Ponudbe pod »DO-BRA MOČ« na Inzeratni oddelk Edinosti

TOVARNA ČEVLEJ

Peter Kozina & Ko. v Trziku sprejme več

prerezovalcev.

Oni, kateri so v tovarniškem delu že izvežbari, imajo prednost.

UMETNI ZOBJE

PLOMBIRANJE »ZOB«.

IZDIRANJE »ZOB«.

: BREZ BOLEČINE :

Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER

ZOBOZDRAV- NIK TRSTI KONC. ZOBNI TEHNIK

ULICA CASERMA, 13 II. nad.

Specijalist za živčna bolezni

Dr. Alfred Šerko

Ordinira od 2-4 pop.

V. G. Gallina 2. (Piazza Goldeni 9)

RESTAVRACIJA

AURORA

Trst, ul. Carducci 13.

Vsak večer od 7. do polnoči velik koncert

I. slovan. tamburaškega društva

„Zlata“

pod vodstvom g. ce ZLATE DOLINER.

Opozarja se cenj. občinstvo na izbrani spored različnih komadov in narod-nih pesmi in ples.

Ob nedeljah in praznikih Matinee.

: VSTOPNINA PROSTA :

Za obilno obi-k se priporoča JOSIP DOMINES.

Poleg renomiranega Goossovega piva se toči pivo Rouchel-Brau iz Kulmbacha

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

3.

Ko je prihodnjega jutra vstala, je zagledala na trgu Leona. Bila je še v jutranji obleki. Pozdravil jo je; ona je naglo pokimala in je hitro zaprla okno.

Leon je nestrpno pričakoval konca dneva; toda ko je vstopil ob šestih v gostilno, je našel tam samo gospoda Bineta, ki je že sedel za mizo.

Včerašnji večer je bil dogodek za Leona. Se nikoli se ni zabaval s kakšno damo cele dve uri. Kako je to bilo, da se je njo tako lepo pomenkoval o rečeh, ki njemu samemu doslej niso bile prav jasne? Bil je pravzaprav boječ narave, in njegovo obnašanje je bilo deloma posledica sramotljivosti, deloma pa je bil namenoma tak. V Yonvillu je užival vsled svojih olikanih manir splošno spoštovanje; znal je

poslušati starejše ljudi in v politiki ni nikoli zastopal preveč odločnih mazarov, kar je bila za mladega moža zelo dragocena lastnost. Tudi je bil talentiran; sli-ka-l je akvarele in je imel dober tenor; po jedi se je pečal, če ni igral na karte, z leposlovjem. Gospod Homais ga je zelo cenil radi njegove izobraženosti, in tudi gospa Homais ga je imela rada, kajti bil je zelo uslužen in se je tuptam poigral na vrtu z njenimi otroci. Razen sluškinje jih je nadzoroval tudi Justin, nečak gos-poda Homais, ki so ga bili sprejeli v hišo iz usmiljenja in ki je razum v lekarni, pomagal tudi pri hišnih delih.

Lekarar se je zkazal izbornega sosa-da. Imenoval je gospej Bovary najboljšie trgovce v vasi, poslal je k njej svojega lastnega vinskega trgovca, sam pokušal vino in je šel osebno v klet, ko so postav-ljali sod. Poznal je dobro sredstvo, s ka-terim se je hranjevalo maslo sveže, in se je celo pogajal z Lestibudoisem, s cer-kovnikom, ki je poleg svoje cerkvene služ-be urejal vrtove premožnejših ljudi v Yonvillu.

Toda lekarar ni bil tako postrežljiv